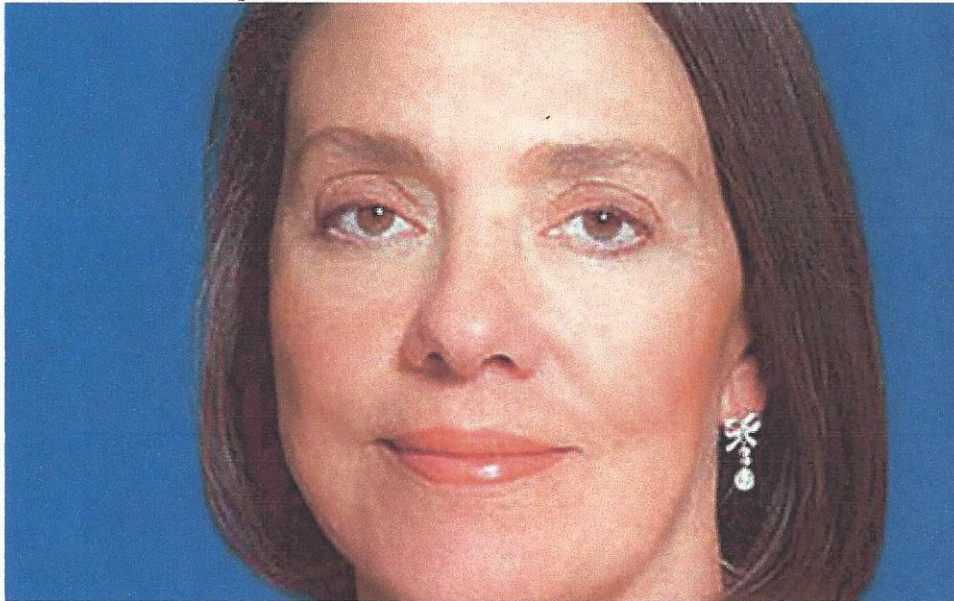

ΜΙΡΑΝΤΑ ΞΑΦΑ

Για κάθε μια θέση στο Δημόσιο χάνονται τρεις στον ιδιωτικό τομέα

Μιράντα Ξαφά, Πρώην στέλεχος του ΔΝΤ, σύμβουλος Επενδύσεων της E.F. Consulting

Η διακεκριμένη οικονομολόγος, σε συνέντευξή της στην «ΗτΣ», επισημαίνει πως τα κενά χρηματοδότησης στην πορεία του προγράμματος απαιτείται να καλυφθούν από περιστολή των δαπανών και όχι από νέους φόρους

Συνέντευξη στον Δημήτρη Διαμαντίδη

Προοπτική κάθετων περικοπών, με κατάργηση άχρηστων οργανισμών του Δημοσίου και παραχώρηση κάποιων δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα, εκτιμά ότι έχει αρχίσει να διαφαίνεται η διακεκριμένη οικονομολόγος κ. Μιράντα Ξαφά. Η κ. Ξαφά, σε συνέντευξή της στην «ΗτΣ», επισημαίνει πως τα κενά χρηματοδότησης στην πορεία του προγράμματος απαιτείται να καλυφθούν από περιστολή των δαπανών και όχι από νέους φόρους, ενώ επισημαίνει πως η συζήτηση για νέο «κούρεμα» ή διευθέτηση του χρέους θα ανοίξει σε κάθε περίπτωση μετά τις γερμανικές εκλογές και αφού η χώρα αποκτήσει τη δυνατότητα επίτευξης πρωτογενούς πλεονάσματος. Ακόμη, η ίδια δηλώνει πως για κάθε θέση εργασίας η οποία διατηρείται στον δημόσιο τομέα χάνονται τρεις στον ιδιωτικό τομέα και γι' αυτό ήταν απαραίτητες οι απολύσεις στο Δημόσιο στην έναρξη του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας.

Εκτιμάτε ότι ο σχηματισμός της νέας κυβέρνησης και οι αλλαγές προσώπων μπορούν να δώσουν νέα πνοή στην εφαρμογή του προγράμματος που υλοποιεί η χώρα;

Όσο και να αμφισβητεί κανείς ότι τα δύο κόμματα που οδήγησαν την Ελλάδα στη χρεοκοπία μπορούν να τη διασώσουν, πρέπει να παραδεχθεί ότι τα πρόσωπα παίζουν ρόλο. Η επιλογή του Κυριάκου Μητσοτάκη στην ηγεσία του σημαντικότερου υπουργείου στην παρούσα συγκυρία σηματοδοτεί τη βούληση της κυβέρνησης να έρθει σε ρήξεις και να αγγίξει το «βαθύ κράτος». Μετά τις οριζόντιες περικοπές διαφαίνεται επιτέλους η προοπτική των κάθετων περικοπών, δηλαδή της κατάργησης άχρηστων οργανισμών του Δημοσίου και της εκχώρησης κάποιων δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα. Η επιτυχία της νέας κυβέρνησης θα κριθεί από τη δυνατότητά της να δημιουργήσει ένα μικρότερο, αποτελεσματικό, αξιοκρατικό κράτος που εξυπηρετεί τον πολίτη.

Πιστεύετε πως τα κενά χρηματοδότησης στο πρόγραμμα, που είναι σε εξέλιξη, θα χρειαστεί να καλυφθούν από νέα μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα; Μήπως η επιβολή νέων φόρων δημιουργεί απλά νέες ληξιπρόθεσμες οφειλές των πολιτών και των επιχειρήσεων προς την εφορία;

Τα προγράμματα σταθεροποίησης που βασίζονται κυρίως στην περικοπή των δαπανών έχουν μικρότερη αρνητική επίπτωση στο ΑΕΠ, και επομένως μεγαλύτερη πιθανότητα επιτυχίας από αυτά που βασίζονται στην αύξηση των φόρων. Η επιλογή της κυβέρνησης να μειώνει το έλλειμμα με οριζόντιες περικοπές και νέους φόρους, αντί να συρρικνώνει το κράτος και να πατάξει τη φοροδιαφυγή, ήταν συνταγή για τη μέγιστη δυνατή μείωση του ΑΕΠ. Τα κενά χρηματοδότησης στην πορεία προς την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος πρέπει να καλυφθούν από τη μείωση της κρατικής σπατάλης, δεδομένου ότι η φοροδοτική ικανότητα της οικονομίας έχει προ πολλού εξαντληθεί.

Η καθυστέρηση στην υλοποίηση των πιο δύσκολων από τις μεταρρυθμίσεις στη χώρα μας, τις καθιστά τελικά ακόμη πιο επώδυνες όταν αυτές γίνονται πράξη; Αυτό συμβαίνει με την περίπτωση των απολύσεων στο Δημόσιο;

Αν οι απολύσεις από το Δημόσιο είχαν γίνει στην αρχή του προγράμματος σταθεροποίησης, η ύφεση δεν θα ήταν τόσο βαθιά και η ανεργία δεν θα είχε φτάσει στα σημερινά επίπεδα. Για κάθε θέση εργασίας που διατηρείται στο Δημόσιο χάνονται τρεις στον ιδιωτικό τομέα. Το μπαράζ των νέων φόρων για να συντηρηθεί το υπερτροφικό κράτος και οι απλήρωτες υποχρεώσεις του Δημοσίου έχουν πλήξει ανεπανόρθωτα τον ιδιωτικό τομέα, τον μόνο που παράγει πλούτο.

Συζήτηση για «κούρεμα» μετά τις γερμανικές εκλογές

Μπορεί η χώρα να ελπίζει σε κάποια νέα διευθέτηση του χρέους της, που δεν είναι ακόμη βιώσιμο; Είναι ρεαλιστικές οι εκτιμήσεις για την εμφάνιση ανάπτυξης από το 2014;

Το χρέος παραμένει υψηλό ακόμη και μετά το «κούρεμα» και την επαναγορά χρέους που έγιναν πέρσι. Στο τέλος του 2012 το χρέος ανερχόταν σε 305 δισ. (160% ΑΕΠ), το μεγαλύτερο τμήμα του οποίου το οφείλουμε στους εταίρους μας στην Ευρωζώνη που στηρίζουν το πρόγραμμα σταθεροποίησης με τα δάνεια που μας παρέχουν. Το ΔΝΤ έχει επανειλημμένως τονίσει ότι χρέος δεν είναι βιώσιμο και ότι οι εταίροι μας θα πρέπει να διαγράψουν ένα τμήμα του χρέους. Αυτή η συζήτηση, όμως, δεν πρόκειται να ανοίξει πριν από τις γερμανικές εκλογές και πριν η Ελλάδα καταφέρει να δημιουργήσει πρωτογενές πλεόνασμα, ώστε να μπορεί να εξυπηρετεί τουλάχιστον ένα τμήμα του χρέους χωρίς να προσφεύγει σε δανεισμό. Η ανάκαμψη της οικονομίας ύστερα από έξι χρόνια ύφεσης θα ενισχύσει τη βιωσιμότητα του χρέους. Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην ανάκαμψη, η οποία μπορεί να προέλθει αποκλειστικά από τις επενδύσεις και τις εξαγωγές, δηλαδή από την αύξηση της προσφοράς αγαθών και υπηρεσιών και όχι από την κατανάλωση.

Ρήξεις

Η επιλογή του Κυριάκου Μητσοτάκη στην ηγεσία του σημαντικότερου υπουργείου στην παρούσα συγκυρία σηματοδοτεί τη βούληση της κυβέρνησης να έρθει σε ρήξεις και να αγγίξει το «βαθύ κράτος». Μετά τις οριζόντιες περικοπές διαφαίνεται επιτέλους η προοπτική των κάθετων περικοπών, δηλαδή της κατάργησης άχρηστων οργανισμών του Δημοσίου και της εκχώρησης κάποιων δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα.

Πιθανότητες

Τα προγράμματα σταθεροποίησης που βασίζονται κυρίως στην περικοπή των δαπανών έχουν μικρότερη αρνητική επίπτωση στο ΑΕΠ, και επομένως μεγαλύτερη πιθανότητα επιτυχίας από αυτά που βασίζονται στην αύξηση των φόρων.

Πλήγμα

Αν οι απολύσεις από το Δημόσιο είχαν γίνει στην αρχή του προγράμματος σταθεροποίησης, η ύφεση δεν θα ήταν τόσο βαθιά και η ανεργία δεν θα είχε φτάσει στα σημερινά επίπεδα. Το μπαράζ των νέων φόρων για να συντηρηθεί το υπερτροφικό κράτος και οι απλήρωτες υποχρεώσεις του Δημοσίου έχουν πλήξει ανεπανόρθωτα τον ιδιωτικό τομέα, τον μόνο που παράγει πλούτο.